

Februar-turen 2017

Skønhed i forfald, nøgenhed og islam

Den originale David findes i flere udgaver, med og uden figenblad. Øverst ses et af Peter Bonnén's smukke fotos af skurbyer i forfald.

Det var den dag vinteren startede, tirsdag den 8. februar. Sneflokke kom vrimlende, mens de fleste halvtolvere holdt sig indendøre og kun en lille modig og robust flok halvtolvere vovede sig uden-dørs.

Vi cyklede mod nord langs havnen og gjorde holdt på Ofelia Plads ved den 80 meter lange og 4 meter høje interaktive installation, The Wave, som reagerede med lyd og lys, da vi bevægede os igennem den. Der var også mulighed for et havnebad med efterfølgende besøg i en af de fem udstillede saunaer eller en tur en en opvarmet spa-båd.

Vores næste stop var David der modtog os med en lille hvid snekalot. David er skildret nøgen, hvilket symboliserer det rene, det

klare og det perfekte. Hans hoved og hænder er overdimensionerede, hvilket symboliserer styrke og klogskab. Trods Davids nøgenhed er der ikke fokus på det seksuelle, hvilket Michelangelo har understreget ved at give ham en lille penis, det skyldes ikke kulden. Fokus er derimod på det unge renæssancemenneske, der har personlighed og bevidsthed, en person med selvstændig identitet. Statuen er en gave fra brygger Carl Jacobsen og blev opstillet ved byens nye rådhus uden for den gamle stiftelse, Vartov. Nok var Vartov en religiøs stiftelse, og nok var de pæne frøkeners absolut religiøse. Men synet af den unge bibelske konges genitalier var mere, end religionen kunne bære. En avis skrev: "Så utilsløret og kæmpemæssig en udfoldelse

Genhugningen af Søfartsmonumentet har været en meget omfattende opgave, og Københavns Kommune havde ikke erfaring med den slags opgaver. I stedet for at rådføre sig med erfarne fagfolk lod de en enkelt stenhuggermester stå med ansvaret for hele projektet og resultatet er under al kritik.

Tv. Aurora af Søren Georg Jensen

af mandlig legemsskønhed havde de dog aldrig drømt om dagligt at have for øje, hver gang de kikkede ud af vinduerne..."

David har nu fundet sit endelige ståsted, mere end hundrede år efter at brygger Carl Jacobsen skænkede ham til byen. Nu står han med slyngen over skulderen og en sten i hånden og udstråler aggressivitet med udspilede næsebor, rynket pande og med et trodsigt blik, stirrer han mod Operaen og tænker "Skal, skal ikke". Indtil han beslutter sig, bliver Operaen sikkert stående.

Lidt længe henne står Søren Georg Jensens kæmpe abstrakte skulptur "Aurora" morgenrøde. Han er udlært sølvsmed hos sin far, Georg Jensen, senere fik han sin kunstneriske uddannelse på Kunstakademiets billedhugger-skole. Søren Georg Jensen arbejdede først med portrætter og figurer i et naturalistisk formsprog, men efter et ophold i Paris 1947-48, hvor han var elev hos Ossip Zadkine, blev hans skulpturer mere kubistisk inspirerede og efterhånden helt konstruktive, således også i vandkunsten af granit på Gråbrødre Torv i København.

Ved Langelinie Lystbådehavn står Søfartsmonumentet for de omkomne søfolk under 2. Verdenskrig. Det er lavet af Svend Rathsak og blev indviet i 1928. Kunstneren kender vi fra Grønlandsmonumenterne på Christianshavns Torv. Fundamentet er omhugget i 2003 og blev mødt af

hård kritik. "Søfartsmonumentet er fladt og har ikke originalens nærvær", mener fagfolk. "Det mangler den dybde og bevægelse, som det oprindeligt havde," siger professor Christoffer Harlang fra Det Kgl. Danske Kunstakademis Arkitektskole i København.

Der stod hun så "Den falske havfrue" vulgær og overdimensioneret, der får Linse Kessler til at ligne en hundestejle. Kunstværk eller makværk, meningerne er delte. Den nye havfrue – som har fået tilnavnet 'Den Store Havfrue', er fire meter høj, vejer 14 tons og er skåret ud i granit på et stenhuggeri i Kina.

Den er opstillet i 2007 af Peter Bech, der drev restaurant og en overgang var ejer af Middelgrundfortet. Hun har struttende bryster og en bag der røber sig i fiskehalen, og et nogenlunde lige så spejlglat ansigt. Statuen var baseret på et par fotos af Bechs niece, der blev sendt til et stenhuggeri i Kina, udfærdiget i granit og sejlet hertil. Hun står tavs tilbage, efter entreprenøren har trukket sig fra forretninger i havnen.

Beboere ved Langelinie har i flere år forsøgt at få hende fjernet. Den er vulgær og passer ikke ind i området, mener de.

"Der er masser af eksempler på, at tingene først bliver anerkendt senere. Eriksens havfrue blev også først sat op tre år efter den var lavet," konstaterer Peter Bech og tilføjer:

"Det er ikke en beboerforening der skal bestemme, hvilken slags kunst der skal stå på Langelinie. Hvis ikke kunsten er fri, hvor er vi så?"

"Gefion, Mikkelsen og Jutlandia" måtte vente til næste gang og vi ilede mod Davids Samling, hvor vores guide Sandra ventede på os. At Davids Samling i Kronprinsessegade var en stor oplevelse skyldes blandt andet Sandra som med udgangspunkt i museets tre samlinger fortalte os om museets klenodier og stifter C.L. David. Vi så den smukke guldalder lejlighed, hvor David boede til sin død i 1960. Siden er museumsarealet blevet udvidet væsentligt i takt med talrige nye kunsterhvervelser. Bestanden af ældre europæisk kunst og kunsthåndværk er blevet kompletteret, men først og fremmest er samlingen af islamisk kunst blevet styrket i en sådan grad, at den i dag er museets væsentligste og en af verdens fineste. Vi så smukke bogmalerier også nogle, hvor Muhammed var portrætteret. Så billedforbudet gælder kun i visse dele af den islamiske verden. Introduktionen varede 1 time men gav os lyst til senere at gå på opdagelse i den enorme samling.

Udstillingen af fotografen Peter Bonnén "Djibou-

På Kvart i Elleves cykelture oplever vi kontrasterne. Kitch og kunst, her "Den Falske Havfrue" udkældt af parnasset og Hammerhøis smukke maleri "Åbne døre". Til venstre et islamisk maleri. . "En fyrste med sin elskede". For en sikkerheds skyld har man malet glorie om hovedet, så man kan se det er en kristen, der drikker et glas vin med sin elskede.

tis Farver" var en stor oplevelse. Peter Bonnén kan se skønheden i forfaldet og det er let at forstå, at Peter Bonnén er blevet betaget af

de kombinationer af farver, han har fundet på faldefærdige blikskure i det lille nordøstlige land i Afrika, der hedder Djibouti. De viser sig ofte i gyldne og rustfarvede nuancer, som netop minder om hans egne skulpturer, der efterhånden findes mange steder rundt i landet. Det er en smuk og tankevækkende udstilling. I det tilstødende lokale så vi også 12 værker af Vilhelm Hammershøi, som er den danske kunstner der opnår de højeste priser på internationale auktioner.

Vi spiste vores medbragte mad i Kulturhuset i Nansensgade

Referant: Preben Thorup